



Nr. 3277/MC/04.10.2013

Nr. 8930 /D.R.P.
Data 09.10.2013

Departamentul pentru relația cu Parlamentul  
Domnului Mihai Alexandru VOICU, Ministru

Referitor: *întrebare deputat Drăgușanu Vasile Cătălin, aparținând Grupului parlamentar al PC*

Stimate domnule ministru,

Vă transmitem, alăturat, **răspunsul** formulat de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice la **întrebarea** adresată ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, de domnul *deputat Drăgușanu Vasile Cătălin, aparținând Grupului parlamentar al PC*, referitoare la „*delincvența juvenilă*” (2009A/DRP/2013).

Cu stimă,



Ministru,

*Clah*  
Mariana CÂMPEANU

## RĂSPUNS

la **întrebarea** adresată ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, de domnul *deputat Drăgușanu Vasile Cătălin, aparținând Grupului parlamentar al PC*, referitoare la „*delincvența juvenilă*”, vă comunicăm următoarele:

Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare, are un capitol special privind protecția copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal. Conform legii, în cazul copiilor care comit o faptă prevăzută de legea penală este necesară instituirea unei măsuri speciale de protecție, respectiv supravegherea specializată sau plasamentul. Autoritățile care au putere de decizie în ceea ce privește instituirea acestor măsuri sunt Comisia pentru protecția copilului, în situația în care există acordul părinților, sau instanța, dacă nu există acordul părinților.

Măsura supravegherii specializate constă în menținerea copilului în familie, cu condiția îndeplinirii anumitor obligații, cum sunt:

- frecventarea cursurilor școlare;
- utilizarea unor servicii de îngrijire de zi;
- urmarea unor tratamente medicale, consiliere sau psihoterapie;
- interzicerea de a frecventa anumite locuri sau de a avea legături cu anumite persoane.

În cazul în care menținerea în familie nu este posibilă sau atunci când copilul nu își îndeplinește obligațiile stabilite prin măsura supravegherii specializate, se poate dispune plasamentul acestuia în familia extinsă ori în cea substitutivă, precum și îndeplinirea de către copil a obligațiilor de mai sus.

Dacă fapta prevăzută de legea penală, care a fost comisă de un copil care nu răspunde penal, prezintă un grad ridicat de pericol social, sau dacă copilul săvârșește în continuare fapte penale, poate fi decisă plasarea acestuia într-un serviciu de tip rezidențial specializat.

Hotărârea de Guvern nr. 1439 /2004 privind serviciile specializate destinate copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal, aprobă înființarea, organizarea și funcționarea acestor servicii. Conform acestui act normativ, serviciile pot fi: servicii de zi, servicii de tip familial sau servicii de tip rezidențial.

Nevoia de a crea servicii specializate își are rădăcinile în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care stabilește principalele valori care trebuie să stea la baza abordării pe care o are un stat în ceea ce privește justiția juvenilă.

Conform articolului 40 (1), copiii care intră în conflict cu legea au dreptul la un tratament conform cu simțul demnității și al valorii personale, care să întărească respectul său pentru drepturile omului și libertățile fundamentale ale altora. De asemenea, trebuie să se ia în considerare vârsta copilului și necesitatea de a facilita integrarea sa în societate și asumarea unui rol constructiv în cadrul acesteia.

Având în vedere cele prezentate, apreciem că în funcție de nevoile identificate la nivel local, autoritățile administrației publice locale pot decide înființarea serviciilor specializate destinate categoriei copiilor care săvârșesc fapte penale și nu răspund penal.

În acest context este de menționat faptul că pentru a veni în sprijinul autorităților administrației publice locale, în virtutea atribuției de coordonare ce revine MMFPSPV, prin structura ce funcționa în subordinea sa la acel moment, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului a fost elaborat încă din anul 2008, manualul Linii Directoare, Metodologii și instrumente pentru o abordare orientată spre lumea reală a serviciilor pentru copii în situații de risc, din perspectivă socială și pedagogică.

Referitor la numărul de copii, din județul Neamț, care au beneficiat de măsurile de protecție specială, menționăm că datele centralizate la nivelul MMFPSPV, în baza informațiilor transmise de către Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului din țară, arată că în anul 2013 (până în luna iunie) 1 copil, care a săvârșit o faptă penală dar nu răspunde penal a beneficiat de o măsură de protecție specială (supraveghere specializată).

În ceea ce privește numărul de centre de plasament din județul NEAMȚ și capacitatea acestora, în baza aceluiași informații menționate mai sus, la data de 30 iunie 2013 erau funcționale 26 de servicii de tip rezidențial, din care: 19 organizate în subordinea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Neamț și 7 organizate în subordinea Organismelor Private Ac acreditate.

În ceea ce privește cooperarea interinstituțională, existentă la nivel local, între DGASPC și organele de poliție, menționăm că, aceasta există atunci când instrumentarea unui astfel de caz presupune o abordare complexă, care are la bază intervenția de specialitate a mai multor autorități.

Cu deosebită considerație,

**Mariana CÂMPEANU**

**Ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice**